

fulde Sprog, og hvor Figurerne og Ornamenterne tegner sig enkle og monumentale mod Baggrunden uden perspektiviske Virkninger.

I Inskriptionerne og Feltet med det danske og det sønderjyske Vaaben, hvor Bladornamenterne gaar igen i Sidefelterne med de sønderjyske Byvaabner, tror jeg at have dannet en Ramme, der vil virke som et Bindeled til Slottets Arkitektur.

I Feltet med Tyra, der bygger Danevirke, har jeg givet Afkald paa den perspektiviske Antydning af Volden i Baggrunden til Fordel for en mere enkelt Komposition, der giver Udtryk for Tyras myndige Virksomhed ved Voldens Tilblivelse.

I det nederste Felt har jeg fremstillet det sønderjyske og det danske Vaaben Side om Side i Stedet for Rigsvaabnet, hvis mange og smaa Detailler vilde bringe det ud af Samklang med det øvrige“.

I »Skønvirke« 15. Januar 1923 (VIII. S. 152—56) giver Kunstmaler Nicolaus Lützhøft en indgaaende kunstkritisk Vurdering af Minderuden og sammenstiller Olriks og Hammanns kunstneriske Egenskaber, saaledes som de lægger sig for Dagen i Olriks Udkast og Hammanns Glasmaleri, med Understregning af Kompositionen og Figurtegningen hos den første og Farvevirkningen hos den sidste, samt med særligt Eftertryk paa Glarmester C. Møllers betydelige Del i Arbejdets lykkelige Gennemførelse.

Den med Artiklen følgende farvelagte Gengivelse af Minderuden er tilsendt samtlige Rigsdagens Medlemmer.

2. RUDE I RIGSDAGS-TJENESTEMÆNDENES FORENINGSLOKALE.

November 1922 indsattes indenfor det ene af Værelsets to Vinduer et Glasmaleri, udført af Kunstmaler Axel Hou (oprindeligt til Brorsons-Kirken) og overført i Glas af Glarmester Carl Møller, som har skænket Foreningen Billedet. Det forestiller en Kvinde med Glorie om Hovedet.